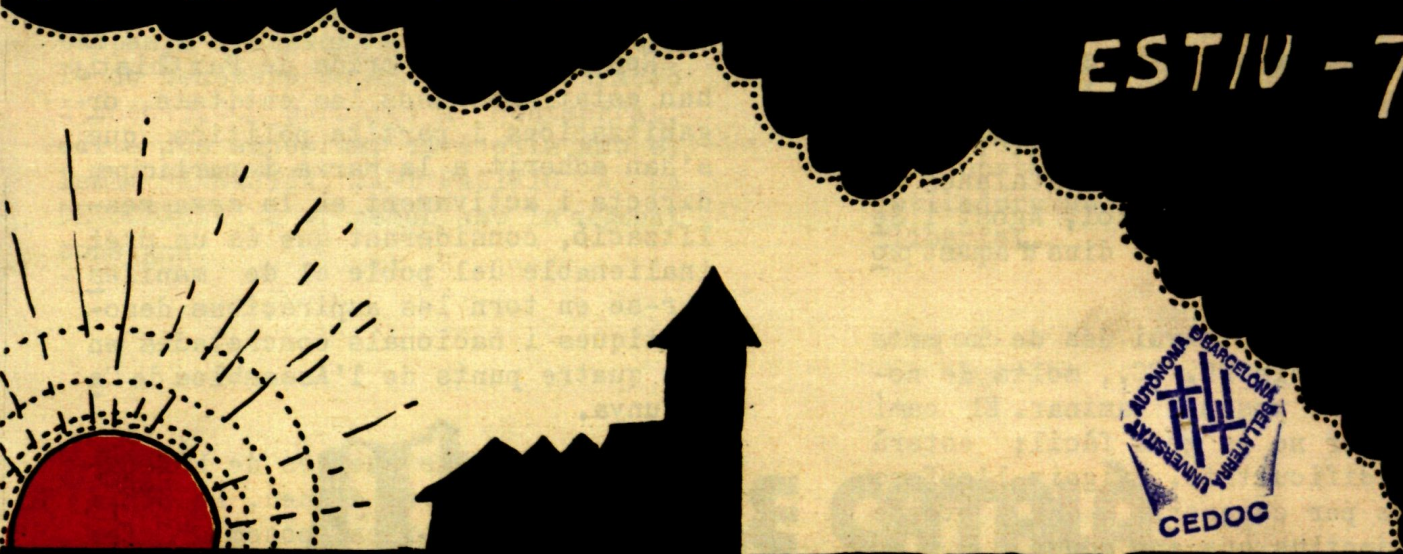

FENT CAMÍ

MARXA de la LLIBERTAT

ESTIU - 76

ANTONIA DE BARCELONA
UNIVERSITAT DE BARCELONA
LIBERTAT
CEDOC

poble català posat a caminar

Nº 0

4 de Juliol de 1976

Editorial

Estiu del 76... El Nostre poble viu moments intensos en el ja llarg i espinós camí cap a la llibertat.

Arreu dels Països Catalans s'aixeca el clam del poble exigint amnistia, llibertat i estatut d'autonomia en el camí de la seva autodeterminació.

Enguany, aquets crits s'han traduït en les nombroses mobilitzacions, que han donat noves perspectives de lluita.

La "Marxa de la Llibertat", que hom durà a terme per terres catalanes durant els mesos de Juliol, Agost i Setembre, és un pas més dins d'aquest procés.

4 de Juliol... Avui des de cinc punts diferents dels PP. CC., molts de nosaltres ens posem a caminar. El camí a recórrer no és gens fàcil; estarà ple de dificultats. Exigeix l'esforç de tots per conquerir i dur a terme els objectius que ens mouen.

La tasca que s'ha dut a terme durant aquets mesos ha estat dura..... Malgrat la prohibició del govern; mal-

grat les detencions; malgrat les amenaces i els intents de disgregar-la, la marxa segueix endavant, amb més força que mai, perquè la marxa és ja de tot el poble. I les idees del poble ningú no les pot aturar i molt menys prohibir.

Al llarg de dos mesos i mig la nostra "Marxa de la Llibertat" recorrerà pobles i camins, viles i comarques de tot els Països Catalans.

Responent a la crida de Pax Christi han estat nombroses les entitats, organitzacions i partits polítics que s'han adherit a la marxa i participen directa i activament en la seva realització, considerant que és un dret inalienable del poble el de manifestar-se en torn les aspiracions democràtiques i nacionals concretades en els quatre punts de l'Assemblea de Catalunya.

Avui, tots els que des de L'Esca-la, Ollanà, Esterri d'Aneu, La Sènia, Girona i Guardamar ens posem a fer camí fem una crida a tots els que encara no s'han incorporat a la marxa, a que ho fagin quan aquesta passi pels seus pobles.

SALUTACIÓ

Companys de la "Marxa", Poble Català:

Des d'aquestes primeres ratlles de "Fent Camí", volem dirigir-nos a tots els que avui comencen aquesta "Marxa de la Llibertat" i als que des de tots els indrets dels Països Catalans la recolzeu i la feu vostra, per adre-sar-vos una salutació.

La revista que teniu a les vostres mans vol ésser l'obra col·lectiva de tots els que participen a la "Marxa".

En aquesta tasca de preparació, gens fàcil i sovint plena de dificultats, hem pensat que seria interessant editar un portaveu que serveixi de vincle entre tots els que, fent camí, porten a través de les terres dels Països Catalans la senyera de la llibertat.

El butlletí no pot ser fet per uns quants. L'hem de fer entre tots.

Col·laboreu-hi !!!

"Fent Camí" ho necessita !!!

Comissió del Butlletí

UAB

Biblioteca de Comunicació
i Memòria General

Abans de marxar...

1) ORÍGEN

Duran els darrers mesos de l' any 1975, quan rebrotava arreu el clam d'AMNISTIA arribant a convertir-se en un clam eixordador, la secció catalana de Pax Cristi, tot preparant una campanya d'accions que culminà el dia 14 de Desembre en una concentració d'unes 3.000 persones a Montserrat, edità dos adhesius, un d'ells amb el lema: "AMNISTIA, SALT PACÍFIC A LA DEMOCRÀCIA" i el segon amb la següent consigna:

programàtics de la nostra Assemblea de Catalunya. Era un projecte que no sabíem quines dimensions podia arribar a tenir. No obstant ens vam llançar a l'aventura. La gestació durà es cassament un mes i mig. En vem tenir prou: la idea entusiasmava a tothom i que gairebé ningú s'imaginava com podia materialitzar-se. Ens adonarem de l'oportunitat d'aquesta tasca desvetlladora del nostre poble cap a la llibertat.

POBLE CATALÀ POSA'T A CAMINAR

En aquest moment volia indicar no més la mobilització entorn de l' AMNISTIA.

A finals del mes de Gener d'aquest any, en una reunió del consell de Pax, sorgí la idea de portar a la pràctica aquesta consigna que el poble del nos tre país es posés a caminar per totes les nostres terres no ja amb el crit cívic d'Amnistia sinó amb el postulat mínim que creu necessari per establir unes bases de llibertat i sobirania popular. Eren i són els quatre punts

Érem conscients que estàvem en el melic d'un gran monstre del qual en esconeixiem les proporcions.

2) CONVOCATÒRIA

6 i 7 de Març de 1976.

Assemblea nacional de la secció catalana de Pax Christi. En l'ordre del dia hi figurà un vuitè punt: LA MARXA DE LA LLIBERTAT. Es presenta, es discuteix fortament (sembla massa gran per nosaltres, massa utòpic com a mobilització), es vota i s'aprova unànimement la seva convocatòria pública.

Abans de marxar...

PAX CHRISTI CONVOCA LA
"MARXA DE LA LLIBERTAT"
A realitzar
catalanas
LAS COMARCAS CATALANAS
"La marxa de la llibertat"
en las comarcas
TODAS

La idea doncs ja estava llençada.
Només calia iniciar el treball. Començava una tasca gegantesca.

3) CRONICA RESUMIDA DE QUATRE MESOS DE PREPARACIO DE LA MARXA DE LA LLIBERTAT.

MARÇ - ABRIL

- Contacte de la Comissió Gestora de la MARXA amb les comarques del Principat. La idea es recull inicialment força bé.

- Es crea l'organització COORDINADORA de la MARXA a BARCELONA. Es fa una crida a les entitats de tot caire i la resposta és paulatinament molt positiva. L'òrgan decisorí és l'assemblea que es reuneix setmanalment, establint-se una comissió permanent i un secretariat (format per 3 persones) que s'hi dedica ple temps bàsicament.

- Són dos mesos d'extensió i organització intensa.

- S'inicien algunes presentacions.

MAIG

BARCELONA, 13 maig (matí)-marxa de recolzament a la MARXA. S'inicia davant la Modeló, fins a la plaça de la Catedral. Reparteixen punts explicatius.

18 de maig,- Festival "POBLE CATALÀ, POSA'T A CANTAR" al PALAU BLAUGRANA amb l'assistència de: COMPANYIA ELÈCTRICA DARHMA, COSES, CELDONI FONOLL, RAMON MUNTANER i FRANCESC PI DE LA SERRA...

Presentació oficial de la "MARXA DE LA LLIBERTAT" a Barcelona. Hi assisteixen unes 5.000 persones. Presència de nombroses pancartes, de samarretes i octavetes de la Marxa.

RESTE DELS PP. CC.

18 de maig,- es crea l'ASSEMBLEA de la MARXA al PAIS VALENCIA i decideix, per tant, d'incloure-s'hi. Passa a ser a nivell dels PAISOS CATALANS. Una columna sortirà de GUARDAMAR. Es creen secretariats a ALACANT, CASTELLÓ i VALENCIA i grups en d'altres pobles.

- Es presenta la Marxa en nombrosos llocs d'arreu del Principat, associacions i entitats variades.

22 de maig -migdia:-

"RADIO NACIONAL DE ESPAÑA" Notifica:

«Diversos grupos pretenden organizar en las provincias catalanas lo que denominan «Marcha de la Libertad» Verano 76, conforme indican noticias que llegan a las autoridades y de las que se vienen haciendo eco, a manera de convocatoria previa o de preparativos, algunas publicaciones periódicas. Con esta movilización a pie, con arranque y recorrido por cinco itinerarios diferentes, atravesando las diversas comarcas catalanas, hasta converger en un punto único, se persigue concitar en pueblos y ciudades un movimiento heterogéneo de gentes, en torno a objetivos políticos, relacionados con la autodeterminación de Cataluña y la amnistía»

Ante los efectos imprevisibles de esta iniciativa, que puede llegar a alterar gravemente la convivencia civil, este Ministerio de la Gobernación desautoriza tal convocatoria y recomienda el acatamiento de esta decisión por los siguientes motivos:

En primer lugar la pretendida marcha, como movimiento de masas, no ofrecería las garantías mínimas de seguridad en ningún orden, a pesar de la supuesta buena voluntad de

(Continúa en la página siguiente)

El telèfon del secretari no para. Tothom ens ho fa saber "HEU SENTIT.?"

A les 3 TVE dona la notícia escampanant la Marxa i la seva suspensió d'arreu de l'Estat.

Abans de marxar...

- Tarda a les 5,- es reuneix l'ASSEMBLEA COORDINADORA de la MARXA a nivell dels PAISOS CATALANS. Hi assisteixen unes 200 persones d'unes 30 comarques i 40 entitats diverses, a més de delegats de les COMISSIONS de TREBALL. Hi ha mitja hora de debat, coincidint tothom en que no es pot renunciar al dret a fer la MARXA. Vet ací el comunicat, que sortia amb grans títols l'endemà mateix als diaris:

La marxa no es desconvoca

Firmat per l'Assemblea de Representants que s'havien responsabilitzat de l'organització de la Marxa de la Llibertat, ahir al vespre va fer-se públic el comunicat següent:

Assabentats de la negativa del ministeri de la Governació, reunits en assemblea de representants de la Marxa de la Llibertat, considerem convenient puntualitzar les qüestions següents:

1r— Reafirmem que els objectius de la Marxa, com ha dit el ministeri, són relacionats amb l'autodeterminació dels Països Catalans i l'amistat.

2n— Els organitzadors sempre hem assegurat en les comissions específiques (Comissió de Servei d'Ordre, infraestructura Tècnica, Sanitat, Jurídica...) que la Marxa es realitzaria amb plenes garanties d'ordre i de civisme. No es tracta de tenir nos o pocs nosa voluntat els organitzadors, sino del fet que el poble dels Països Catalans ha demostrat repetidament la seva preparació democràtica.

Si el ministeri vol garantir l'ordre, sap per experiència que els actes lliurement exercits sempre han estat realitzats pacíficament i democràticament.

3r— La Marxa en cap moment no pot alterar la vida ciutadana, ja que és tot el poble qui reclama ser-ne el protagonista.

La Marxa tampoc no serà una alteració de la vida ordinària, ja que tots els pobles estaran assabentats a la bestreta del seu pas per donar solució a tots els problemes tècnics que puguin sorgir.

4t— El ministeri suposa una disminució del turisme en les nostres terres. Nosaltres creiem tot el contrari: milers d'habitants dels Països Catalans tindran l'acinentesa de recórrer i conèixer un país. D'altra banda, el turisme estranger quedarà més afectat per una prohibició que no pas per l'autorització, car a les seves nacions aquestes manifestacions estan garantides per la pròpia llei. Recordem també el ressò que la Marxa té internacionalment (per exemple, l'adhesió del Consell Internacional de Pax Christi reunits sota la presidència del cardenal Ališink i amb l'assistència d'onze països).

5è— Els organitzadors no creiem necessari de convocar la Marxa de la Llibertat, perquè considerem que és un dret inalienable dels pobles de les diferents nacionalitats existents a l'Estat espanyol, d'ésser els protagonistes de la conquesta i gaudiment dels seus drets nacionals i democràtics.

JUNY

Accions arreu dels PAISOS CATALANS de desobediència clara a la prohibició i d'afirmació dels nostres drets.

6 i 7 - desfilada de gent en fila índia en molts indrets dels PP.CC., reivindicant la MARXA i fent-ne propaganda.

9 - criden a declarar a jefatura a 6 membres de PAX CRISTI, sobre la MARXA.

II - al captard, davant del CASAL de la PAU detenen en JOSEP AGUILAR, Mª CARME MENDER, una altra noia i l'ANGEL COLOM i amb aquest darrer s'enduen 40C samarretes, que continuen en cara confiscades a comissaria per "propaganda ilegal". Són posats en llibertat l'endemà al migdia.

I2 i I3 - apareixen gallines, ànecs, pancartes, globus, estels,.... arreu (GIRONA, BADALONA, SABADELL, GRANOLLERS, BARCELONA, VALLS, VILAFRANCA, TARRAGONA i un llarg etcètera) amb frases al·lusives a la MARXA i als seus 4 punts reivindicatius.

I5 - BARCELONA, marxa d'unes 150 persones en fila índia, per la RAMBLA, PLAÇA de la CATEDRAL, amb samarretes o encartonats, (molts d'ells portant motxiles, com si anessin a la MARXA). La policia els detura a l'alçada del Portal de l'Angel i en deté 4: ROBERT RAMOS, ADOLF PUJOL, XAVIER TAMARIT i EMILI. L'endemà els posen en llibertat.

Durant tot el mes: moltes presentacions de la MARXA en pobles i ciutats del PAISOS CATALANS. Cal destacar la que es fa a SABADELL al FESTIVAL dels POBLES d'ESPANYA, davant unes 20.000 persones (dia 20 de juny) i les que van tenir com a marc les revetlles de St. Joan i St. Pere.

I9 i 20 - escampada d'octavetes, pancartes, cartells, proclames..... en innumbrables indrets.

DETENCIONS: BADALONA - 3 persones.

VIC - dissabte a la nit 3 membres de Pax (LLUÍS HERNANDEZ, EDUARD NAUDÓ i J.M. RAURELL), són detinguts per la guàrdia civil mentre feien auto-stop, de Roda de Ter a Vic.

Hom els troba papers relacionats amb la MARXA i no són alliberats fins dilluns al migdia.

En els propers N^{os} de FENT CAMÍ publicarem noves referències a la darrera setmana de l'etapa de preparació de la "MARXA DE LA LLIBERTAT".

23 de juny de 1976

**Un poble vertebrat és indestructible:
vertebrem-nos!**

A la recerca de les llibertats nacionals dels Països Catalans

Des del segle XVII, els PAISOS CATALANS mantenen guerres contra França i Espanya que volen imposar llurs lleis i abolir les catalanes.

1659 - Tractat dels Pirineus. Segregació del territori del'actual Catalunya Nord i la seva incorporació a l'imperi francès.

1707 - Felip V derrota als valencians a Almansa.

1713 - Pau d'Utrecht. Dona Menorca a la sobirania anglesa.

1714 - El Principat de Catalunya cau l'onze de setembre.

1715 - Cau Mallorca sota les armes de Felip V.

1717 - Decret de Nova Planta. Abolició de les lleis, constitucions i institucions de tots els Països Catalans que passen a esser

"provincias" de l'estat borbònic espanyol centralitzador.

1923 - Anul·lació de la Mancomunitat

1930 - Pacte de San Sebastià entre republicans espanyols i el catalanisme d'esquerra.

1931 - Proclamació de la República Catalana i la Generalitat de Catalunya. Avantprojecte d'autonomia al Principat, al País Valencià i a les Illes.

- Al Principat l'estatut de Núria, votat per un 70% del cens electoral.

1932 - Aprovació per las "Cortes Españolas" de l'estatut del Principat, després d'haver estat retallat i desvirtuat.

1933 - La llei constitucional interna "Estatut Interior", millora el del 32.

Les diferències entre els dos estatuts son considerables i essencials

ESTATUT del 31

- Plebiscitat per el Poble Català
- La sobirania radica en el poble Català.
- Catalunya és un "Estat autònom".
- Altres països s'hi podem agregar
- Demana el català com a llengua oficial
- Aporta àmplies llibertats econòmiques i polítiques, socials i culturals.
- Ensenyament en català.

ESTATUT del 32

- Otorgat pel govern de Madrid
- La sobirania està en mans del parlament espanyol.
- Catalunya és una "región autónoma"
- En aquest estatut NO.
- Dona la cooficialitat del castellà i el català.
- L'estatut del 32 permetia una intervenció més directa per part del poder central. Així quan el govern de dretes de Madrid va volguer anul·lar la reforma agrària (lleis de contractes de conreus) que havia aprovat el Parlament de Catalunya, hova poder fer tranquilament, apel·lant al tribunal de garanties constitucionals. Així l'estatut del 32 frenava la dinàmica del Principat i limitava la seva capacitat de donar-se unes lleis ajustades a la seva situació.

Durant el període republicà, tant al País Valencià com les Illes hi hagué un moviment reivindicatiu de les llibertats i s'aconseguien dur a terme uns projectes d'estatuts d'autonomia que la guerra i la derrota subsegüent no permetran dur endavant.

Perquè l'Assemblea de Catalunya

reivindica l'estatut del 32

D'entrada cal aclarir que allò que l'Assemblea de Catalunya reivindica en el tercer punt no és exactament l'Estatut del 1932 en la seva estricta textualitat. Quan afirmem que l'ASSEMBLEA reivindica l'Estatut del 1932 no fem altra cosa que utilitzar una forma expressiva simplificada. El tercer punt, molt ben redactat i l'anàlisi del qual no deixa lloc a dubtes, reivindica el restabliment provisional, -és a dir, no pas com una fita última sinó com un mitjà-, dels principis i institucions configurats en l'Estatut del 1932. No pas l'Estatut en si, el qual, a desgrat de constituir un text constitucional força aconseguit pel seu temps, avui ens quedaria curt alhora que comportaria dificultats d'aplicació. Sí, en canvi que seran imprescindibles per a Catalunya a l'hora del trencament democràtic, els principis i institucions configurats en l'Estatut, és a dir: el Govern de la Generalitat, el Parlament de Catalunya i el tribunal de Cassació.

El restabliment provisional d'aquests principis i d'aquestes institucions ha de representar per a Catalunya l'expressió de les llibertats democràtiques mínimes contingudes en el segon punt, puix que el trencament democràtic a Catalunya passa necessàriament pel restabliment d'aquells principis i d'aquelles institucions que el poble es va donar en un acte d'afirmació col·lectiva sense precedents l'any 1931 i que al poble li varen ésser arrebassades, "manu militari" amb la victòria de la sublevació feixista, el 1939. Posar en dubte la justesa d'aquesta reivindicació equival a una implícita legitimació de quaranta anys de franquisme.

I perquè el poble de Catalunya ha d'exigir el restabliment d'aquells

principis i d'aquelles institucions? Senzillament, com a mitjà, com a instrument, com a camí per tal d'arribar a l'assoliment i al ple exercici del dret a l'autodeterminació, en definitiva objectiu essencial del tercer punt de l'Assemblea.

És evident, d'altra banda, que no totes les organitzacions polítiques presents a l'Assemblea de Catalunya veuen l'Estatut del 1932 com a objectiu final dels seus plantejaments polítics, i que el problema nacional de Catalunya serà vist des de perspectives diverses, que comportaran també solucions o propostes de solució igualment diverses. Des d'aquelles organitzacions més radicalment nacionalistes, que defensaran la total independència de Catalunya, o fins i tot dels Països Catalans, i per tant la total separació política de l'estat espanyol, fins a l'extrem oposat en el qual alguna organització tal vegada podria propugnar un major enfortiment de la unitat d'Espanya.

En l'entremig hi haurà d'altres grups polítics que es definiran per una solució federal o confederal o, simplement per un estatut d'autonomia més o menys ampli, més o menys radicalitzat.

L'Assemblea de Catalunya, doncs, en tant que integrada per organitzacions que no tenen una visió unitària de com haurà de configurar-se la Catalunya del futur, no pot pronunciar-se sobre les formes o les solucions que caldrà adoptar. Només el mateix poble de Catalunya, democràticament i fent ús del seu dret al ple exercici de l'autodeterminació, podrà decidir quina ha de ser la solució vàlida i quin les relacions amb la resta dels pobles de l'estat espanyol.

ANEXE

L'EXTRANYA LLUITA NO VIOLENTA

(text de Lluís Mª Xirinacs)

Exòtica i estrangera per a les orgulloses civilitzacions occidentals, té fons arrels esteses pels pobles asiàtics, africans i americans. Els homes menyspreem i ens riem d'allò que desconeixem. L'home occidental acostumat a la violència més despiadada, desconeix la lluita no violenta. Només creu en la llei del més fort, del més savi, del més ric. Ha manllevat dels animals llur mètode de lluita i, durant segles, ha fet vacances del mètode humà de lluita. No violència és intel·ligència, voluntat, amor, esperit. És l'estil d'actuació del futur de tota la humanitat. A llarg termini, la no violència serà la forma normal de les relacions humanes. Ara, no. Per això els no violents són uns avançats del món futur, que ara resten marginats, criticats, titllats de boigs, d'ineficients o d'inmorals.

"No es pot atemptar contra la pròpia vida; això és immoral", diuen. És immoral donar la vida per no res. Però donar-la per una causa noble, col·lectiva, que s'ho valgui, no solament no és immoral sino que és el més alt grau de moralitat. Diu Jesús: "Ningú no dona major prova d'amor que aquell que dona la vida per l'amic" "Jo he donat la meua vida per vosaltres; Vosaltres heu d'entregar la vostra vida els uns pels altres..."

El no violent sembla boig perquè fuig de l'estil de vida egoista que l'envolta. La gent pensa primer en si i, després, en l'altre. El no violent pensa primer en l'altre i després en ell. El violent juga amb la por de feble. El no violent és un feble sense por. El violent vol guanyar, vèncer. El no violent vol l'acord, l'avinença. En general, es pot dir que el no violent trenca els hàbits i costums més inveterats d'una societat tradicionalment violenta. És com premsible, doncs, que el no violent sembli boig.

Sobre la eficàcia de la no violència cal dir que aquesta forma de lluita tot just acaba de començar. Quan un agafa un arma sap que es juga la vida, i quan arriba a l'edat militar tothom agafa un arma. Quan un agafa l'estil de lluita no violenta -i són encara ben pocs els qui s'hi apunten-, poques vegades ho fa disposat a entregar la seva vida. Sovint la no violència esdevé un refugi de cobard de la violència. Tots els estats del món inverteixen quantitats ingents, de diners, i d'homes en la violència: exèrcit, guàrdia civil, policia, presons, jutjats, propaganda, educació, etc. En la no violència gairebé ningú no hi juga res. Com voleu que sigui eficaç? Encara estem, a les beces roles. La no violència és la gran desconeguda del nostre món. Tammateix, per experiència pròpia, puc dir que quan s'aplica aquest estil amb tots els seus recursos i amb tota rigorositat, ni que sigui una persona sola la que actui, produeix efectes espectaculars. Els grans exèrcits de violents no estan preparats per resistir aquesta mena de lluita i no ho estaran mai, perquè el no violent lluita en un nivell on no pot mai arribar a la violència: el nivell de les conviccions. Un nivell estrictament humà on l'animal no arriba.

La "Marxa de la Llibertat"

Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia

Creiem que als Països Catalans la no-violència, a la vegada lluita i imaginació, pot ser vàlida per l'aconqueriment de les nostres llibertats individuals i com a poble.

Enfront d'un poder que exerceix la violència ens hi oposem amb el convenciment dels nostres drets, ja massa temps trepitjats, amb la força de la raó. A aquest raonament complau tant a aquella persona convençuda filosòficament o política de la No Violència com aquell qui hi creu només com a tàctica immediata.

Coincidim doncs en aquest mètode, unitàriament. Aquest és el punt mig de coincidència de la Marxa de la Llibertat. I per aquest equilibri ens cal un engegament de debò, un compromís individual i alhora col·lectiu.

=====

LA MARXA DE LA LLIBERTAT és no violenta, el seu fi no és cercar conflictes, però pel fet que és la marxa de la LLIBERTAT no pot acceptar prohibicions i limitacions injustificades en aquesta llibertat que tot el poble reclama i a la que hi creu tenir un dret irrenunciable.

Creiem que som capaços d'exercir i mantenir un ordre democràtic popular en el transcurs d'aquesta marxa per el qual només ens caldria que els encarregats de l'ordre oficial ens deixin demostrar que el poble ja ha assolit la suficient maduresa i civisme per a portar a terme aquest acte que ens apropirà a aquesta desitjada situació de participació democràtica a la que tots actualment aspirem.

Pel seu plantejament no violent els conflictes que se li presentin i no es puguin eludir els afrontarà i resoldrà dins d'aquest esperit i criteris, per tant fem pública afirmació i compromís de que:

- 1) En cap cas donarem una resposta o actitud de violència per part dels components de la Marxa sigui quina sigui la situació en que es trobi. No forçarem a què cap persona, grup, o població assumeixi responsabilitats contra llur pròpia voluntat en l'àrea del·les atribucions.
- 2) En cas de que hi hagi algun contratemps, els caminants, durant el temps de llur participació a la Marxa, es comprometen a proseguir-la o reemprendre-la en el lloc i dia marcat en l'itinerari.
- 3) Convençuts del que demanem, exercirem els nostres drets encara que això pugui significar un acte de desobediència envers algú.

FENT CAMÍ és de tots

El butlletí té com a tasques importants a la "Marxa":

- Recollir la informació dels plantejaments, discussions i resolucions que s'hi portin a terme.
- Exposar la situació, problemàtica, de les gents de les comarques.

Per dur a terme aquestes tasques ne cesitem la vostra col·laboració ja que el butlletí ens és impossible de fer sols; la marxa, necessita arribar a tot hom, però no sols el què es fa, sinó per què es fa, com es fa, i sobretot perquè serveix i quina feina efectiva hom hi duu a terme.

Per fer-nos arribar les vostres col·laboracions, crítiques, comentaris, fo tos, etc... adregeu-vos als vostres caps de columna.